

Skyen er ikke lavet af luft

Cyberspace er hverken fjernt eller immaterielt, men afhængigt af at grundstoffer udvindes af naturen, viser udstilling på Charlottenborg.

PETER MICHAEL HORNUNG

I værket 'Sværme/svømme' strømmer lyset gennem et 'tæppe' af tang og optisk fiber som et synligt tegn på, at informationer kan bevæge sig. Bagved ses et hjul til ledninger på havbunden. Foto: David Stjernholm

Honey Biba Beckerlee: Digital Matters.
Kunsthall Charlottenborg, Kongens Nytorv.
Til 19. februar.

Med udstillingen 'Digital Matters' af Honey Biba Beckerlee bliver alle vi digitale vaneforbrugere mindet om et faktum, som vi gerne fortrænger: nemlig at det, som vi siddende foran vores computer oplever som et eller andet udefinerbart 'noget' oppe i cyberspace, slet ikke er så immaterielt endda.

Faktisk hænger vi tæt sammen med dette nærmest grænseløse kommunikationsnet, som er skabt via informations-teknologien. Teknologien bag det hele – og i det hele – er slet ikke så fjern og luftig, som vi tror og måske håber på.

Når vi taler om 'at lægge noget op i skyen', f.eks. enten tekst eller billeder, er det kun en talemåde, en metafor, der dækker over den egentlige sandhed. For dette computerskabte, globale kredsløb, som både hersker på Jorden og i Himlen, lader sig ikke realisere, uden at visse grundstoffer først udvindes af naturen og anvendes.

Hvad værre er: Ifølge kunstneren vandrer stofferne fra computeren videre til os og ind i os. Dermed er vi blevet integreret i kredsløbet. Vi er nok forskere og opfindere, vi er tilmed observatører til det, som vi forsker i, men også deltagere og forbrugere. Vi står aldrig udenfor.

Og når vi producerer computere til hus og hjem og alverdens arbejdspladser, forbruger vi især stoffet silicium. Men vores kroppe er, hvor foruroligende det end kan lyde, hverken passive eller afsondrede fra resten – og fra dette produktionsforbrug. De udgør en integreret del af en kompleks proces, som begynder dér, hvor et af disse nødvendige grundstoffer udvindes af naturen. Det gælder også kobber, der lidt groft sagt kan tolkes som en metallisk forudsætning for det, der sker, når vi husker, og når hukommelsen opbevares i mønstre.

For den, der tænker efter

Det er det, kunstneren Honey Biba Beckerlee vil vise os. Hun gør det nok med mange anvisninger, men ikke med en løftet pegefing, selv om det i en moralsk og miljøkritisk optik kunne være fristende nok. Påmindelsen eller advarslen er mere indirekte, mere diskret. Vi må selv aflæse faresignalerne mellem alle de andre signaler, som hun sender os.

Sagt på en anden måde: Den kunst, som Honey Biba Beckerlee står for, er

født ud af en ny videnskabelig erkendelse. Uden denne erkendelse og forskning – og denne forsknings anvendelse i praksis – ville der ikke være nogen kunst. I hvert fald ikke den kunst, som man lige nu kan se i Kunsthall Charlottenborg.

Af samme grund kaldes grundlaget for indsatsen for praksisbaseret forskning, og Honey Biba Beckerlees indsats er så at udmønte denne praksis: dels skriftligt i en ph.d.-afhandling, dels i værker. Lige nu kan de tilmed ses på en udstilling, der uden at være særlig stor eller umiddelbart appellerende dog frisætter tanker og overvejelser af betydning for den, der tænker efter.

Et uoverskueligt netværk

I kraft af at være integreret i et videnskabeligt forskningsområde ligner 'Digital Matters' ikke andre udstillinger.

F.eks. har Honey Biba Beckerlee skabt et helt gulv af keramiske friser i forskellige størrelser, der er fremstillet af spildprodukter fra en mikrochipfabrik. Det udgør udstillingens tankevækkende indledning. Et andet værk, 'Cu i Cyklus' består af fem store serverracks omkring en hel skov af kobberledninger, der indbyrdes er forbundet i et uoverskueligt netværk.

Umiddelbart kan installationen minde om en opstilling af elektriske højtalere, der endnu ikke er aktiveret. For disse værker gælder det, at oplevelsen ikke kun består i at se dem. Man skal også kende den bagvedliggende årsag til, at de er blevet til og ser ud, som de gør. Derfor er det vigtigt at læse vægteksterne, også selv om de kan være teknisk krævende.

Det er i det sidste værk på udstillingen, 'Sværme/svømme', at det visuelle slår mest overbevisende igennem som et fint, men uroligt lys, der rejser gennem at tæppe af tråde, vævet af tang og optisk fiber. Værket er en hilsen til de undersøiske internetkabler, der dybt under havets overflade samler og formidler enorme strømme af information.

Det er her, at Honey Biba Beckerlees praksisbaserede videnskabelige forskning får en dimension, der gør den til levende billedkunst. Det er her, at øjnene kan mærke bevægelsen i stoffet.

peter.michael.hornung@pol.dk

HAV EN BIL VED HÅNDEN LIGE NÅR DET PASSER DIG

LetsGo delebiler er en delebilsordning for dig, som har behov for en bil til at komme ud af byen til venner, familie og oplevelser, men ikke har et dagligt bilbehov.

Log ind, læs mere og find rabatkoden på politiken.dk/plus/rabataftaler

POLITIKEN PLUS

Plusrabat 65 kr./md.
Forbehold for trykfejl og udsolgt.

“Dramaet ‘Call Jane’ er et velformet og passioneret forsvar for retten til fri abort ... Elizabeth Banks leverer stærkt skuespil”

INFORMATION

★★★★★

“En hyldest til en frygtløs og insisterende bevægelse, som vi må håbe, verden aldrig får brug for igen”

JYLLANDS-POSTEN

★★★★★

“Elizabeth Banks er fremragende som middelklassekvinden Joy”

FEMINA & SØNDAG

★★★★★

“En kærkommen og ferm fortælling om en anden tid, der på mange måder er vendt tilbage”

ALT FOR DAMERNE

“Opløftende og underholdende”

SOUNDVENUE

★★★★★

BERLINGSKE

★★★★★

KRISTELIGT DAGBLAD

★★★★★

KULTURBUNKEREN

★★★★★

KINOSAUR

★★★★★

NOSFERATU

★★★★

POLITIKEN

★★★★★

CINEMAONLINE

CALL JANE

I BIOGRAFEN NU